

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

13 מרץ 2014

ת"פ 55326-03-11 מדינת ישראל נ'
אהרונסון

בפני כב' השופט שמאי בקר

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמים אסף אהרונסון

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד זוסמן
ב"כ הנאשם עו"ד רייכמן
הנאשם בעצמו

פרוטוקול

ב"כ הצדדים:

נבקש לקבל את הכרעת הדין.

הכרעת דין

אני מודיע על זיכוי הנאשם מן העבירות המיוחסות לו.

על פי כתב האישום (והראיות) היה הנאשם בן זוגה של המתלוננת משך כשנתיים קטועות, on and off, משנת 2006 ועד ספטמבר 2008.

על פי האישום הראשון, בסוף שנת 2008 איים הנאשם על המתלוננת בכך שישחט אותה, ידקור את אביה, ועוד כהנה וכהנה, והכל במסגרת התכתבות בתוכנת איי סי קיו (להלן: "התוכנה").

באישום השני מיוחסים לנאשם ארבעה אירועים נוספים במסגרת שלוש עבירות:

א. איום באמצעות התוכנה, לפיה יפרסם תמונות אינטימיות של המתלוננת באתרי פורנו.

ב. איום בפלאפון בכך שהודיע למתלוננת כי היא תשלם על בגידה.

ג. תקיפה של המתלוננת במהלך חודש יולי 2007, אז היכה אותה הנאשם על מיטתם המשותפת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

13 מרץ 2014

ת"פ 55326-03-11 מדינת ישראל נ'
אהרונסון

ד. תקיפה חבלנית, לפיה תקף הנאשם, בחודש אפריל 2008, את המתלוננת, בכך שמשך בשערותיה
ודפק ראשה בלוח המחוונים של הרכב בו היתה, ובכך גרם לה חבלה.

החלטתי לזכות את הנאשם לא מפאת האמון שיצר בלב בית המשפט, אלא מן העובדה, בין היתר,
שהדברים הללו יפים גם, למרבה הצער, ביחס למתלוננת.

צודקת ההגנה, ובענין זה גם הנאשם עצמו: מערכת היחסים שנוהלה בין השניים היתה ילדותית,
סוערת, בוגדנית ואף אלימה, הן מבחינה מילולית - באופן הדדי, כפי שהוכח, וכך גם מבחינה פיזית,
לפחות במידה מסוימת.

אקדים את המאוחר ואסביר, כי על מנת להרשיע אדם בפלילים צריך בית המשפט להיות בטוח
מעבר לכל ספק סביר באשמו של אותו אדם, והעדות של המתלוננת, כאשר לפחות בחלק מכתב
האישום (בוודאי ביחס לחלק החמור ביותר בו - התקיפה החבלנית) עסקין במילה נגד מילה, איננה
מספיקה לשם כך.

עדותה של המתלוננת היתה מתריסה, לוותה לכל אורכה במחוות של בוז ולעג לנאשם, באופן
שכרסם באמון לב השומע, ושיחק לידי ההגנה, שטענה כי המתלוננת יצאה למסע הכפשה נגד
הנאשם; יכול מאוד להיות כי הנאשם ראוי לכל אלה (ראו דבריו שלו ביחס להתנהלותו הערכית
והמוסרית במסגרת מערכת היחסים), אולם איני יכול לדעת או לקבוע אם הגיעו הדברים לכדי
פלילים, כפי המתואר בכתב האישום.

גם העובדה שהמתלוננת יצאה מגדרה להשחיר את פניו של הנאשם ומשפחתו (אף הוא לא טמן ידו
בצלחת, ביחס למתלוננת) אינה משפרת או מחזקת את מידת המהימנות שניתן לייחס לעדותה. רק
לדוגמא: המתלוננת סיפרה על כך שהנאשם סוחר בסמים, בגולגולות (!), הוא מבלה את עיתותיו עם
עבריינים ביפו, והדברים נשמעים מעט הזויים, עם כל הכבוד.

גם העובדה שהמתלוננת התלוננה נגד הנאשם כבר בשנת 2006 ולאחר מכן המשיכה במערכת יחסים
עימו משך זמן רב - מעוררת סימן שאלה. המתלוננת הסבירה כי פחדה מן הנאשם, אולם עיון
בתכתובות בין השניים, שם היא קוראת לו בשמות גנאי קשים, ובאופן מתגרה (בן זונה וכיוצא
באלה) מקשה לקבל את טענת הפחד. ודוגמא נוספת: באירוע התקיפה עליו הלינה המתלוננת,
סיפרה האחרונה כי העירה את הנאשם ב"אופן נמרץ", מה שהתגלה אחר כך כסטירה מצלצלת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

13 מרץ 2014

ת"פ 55326-03-11 מדינת ישראל נ'
אהרונסון

לפניו, פני אדם הנם את שנתו (לאחר שגילתה לכאורה במחשב שהוא בוגד בה, שוב). מהלך כגון דא
אינו מצייר תמונה של אדם חושש או פוחד.

גם מכתבי הסליחה ששלחה המתלוננת לנאשם (נ/ו-2), על שקרים לכאורה, שטפלה עליו, מקשים
עוד יותר לדעת אל נכון אם אמת בפיה, אם לאו. טענת המתלוננת כי הנאשם חדר למחשבה
ו"פיברק" את המכתבים - לא הוכחה (מחשבו של הנאשם נתפס על ידי המשטרה).

לא זו אף זו: התלונה שהולידה את כתב האישום דנא הוגשה באוקטובר 2008, זמן רב לאחר כל
האירועים המתוארים באישום השני, עת הנאשם היה כבר עם בת זוג אחרת, לדבריו, ולא קבלתי
הסבר מניח את הדעת ביחס לכבישתה של התלונה. את דעתי על תאוריית הפחד מן הנאשם הבעתי
כבר לעיל, וההסבר של המתלוננת כאילו לא יכלה אלא להגיש תלונה או למות, באוקטובר 2008 –
אינה מתיישבת עם העובדות, וממילא איננה משכנעת.

שורה תחתונה: על פני הדברים קשה מאוד לבסס הרשעה על תלונותיה ומילתה של המתלוננת,
בלבד.

ומן הכלל, המקרין ומשפיע על כלל כתב האישום, אל האישומים עצמם.

האיום מחודש דצמבר 2008: ראשית אציין, כי נראה שהמילים הקשות המופיעות באותה תכתובת
אפינה את חילופי הדברים בין זוג היונים. חליפת הדברים ביניהם כללה שמות גנאי בוטים, בעיקר
על רקע מיני (הומור¹, זונה, וכיוצא באלה), לרבות גם איומים. המתלוננת הודתה כי באחת
מהתכתובות "הזמינה" את הנאשם לשדרות רוטשילד שם יש בכוונתה "לזין אותו", ולא דווקא על
רקע רומנטי. קשה להתרשם מפחד של המתלוננת מן הנאשם נוכח הבטחה זו, אולם כן ניתן לראות
ולהוכח בשפה הגבוהה בה השתמשו בני הזוג זה מול זה, כבשגרה.

רוצה לומר, שספק בעיני אם המילים המופיעות באישום הראשון, שעל פני הדברים מהווים איום,
יש בהם את היסוד הנפשי הדרוש בנסיבות הענין ובני זוג אלה, שזו היתה שפתם, דומה כי לא הכירו
אחרת.

¹ למותר לציין, כי הביטוי "הומור" (ואף "זונה"), כפי שהוא מופיע בדיאלוג בין בני הזוג, נתפס **בעיניהם** כביטוי לגנאי,
ולא בעיני בית המשפט.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

13 מרץ 2014

ת"פ 55326-03-11 מדינת ישראל נ'
אהרונסון

1 אולם כל האמור לעיל נאמר מעבר לצורך, לדעתי, שכן המדינה לא הוכיחה כלל - והנאשם הכחיש -
2 כי התכתובת באישום הראשון "שייכת" לו בכלל. מדובר בפלט מחשב שהודפס על ידי המתלוננת
3 עצמה, הובא למשטרה על ידה, והדיאלוג שם מנוהל בין המתלוננת, בשמה, לבין אחד "ישראל", שני
4 "הומו", ושלישי - "קליפורניקיישן" - כולם כינויים בהם לא ברור כלל שהתהדר הנאשם.

5
6 לציין, כי הנאשם לא כפר מכל וכל במיוחס לו, ולאירועים מסוימים נתן הסבר, ללמדך שמקום בו
7 היה "בזמן ובמקום", אך ראה את הדברים אחרת - נתן גרסה, ובכך נוצר אמון מסוים, גם אם
8 מוגבל, בהתנערותו מן הכינויים דלעיל.

9
10 בין כך ובין כך, הנטל הוא על התביעה, שהמחשב של הנאשם היה בידיה, שכן נתפס על ידי המשטרה,
11 ותחת "לחפור" בו ולמצוא את הכינויים או התרשומות, הסתמכה המשטרה על מילתה ועל ניירותיה
12 של המתלוננת, ואני - לא אוכל לעשות זאת, ולהסתפק בכך.

13
14 **האישום השני - האיום בהפצת תמונות פורנוגרפיות:** אין חולק כי איום להפיץ תמונה אינטימית
15 של זוגתך הוא לא רק מכוער ומקומם, אלא גם פלילי, דרך כלל. אולם, במקרה דנא, לא זו בלבד
16 שלא הובא ציטוט מהתוכנה (להבדיל מציטוטים אחרים), מה שמטיל צל על מהימנות טענת האיום,
17 אלא שגם ממילא קשה לראות בדבר, בנסיבות מקרה וזוג זה - משום איום.

18
19 אסביר: אין המדובר במקרה "הרגיל" של בני זוג המצלמים עצמם, להנאתם האישית, לשימושם
20 האישי, כאשר הגבר בוגד באמונה של האישה ומאיים להפיץ את התמונות בפומבי. מדובר בזוג
21 שהשתתף, בהסכמה, בצילומים של סרט פורנוגרפי, מקצועי, אשר צולם על ידי אחרים (לטענת
22 ההגנה - שלא ממש נסתרה - צוות שכלל למעלה מתריסר אנשים). קשה להלום השתתפות בסרט
23 כגון דא², המצולם מן הסתם לא רק לשימוש אישי, וטענה על **איום** בהפצת תמונות אינטימיות.
24 מדובר בסתירה.

25
26 יודגש: בית המשפט אינו שופט את המתלוננת, גם לא את הנאשם, על עצם ההשתתפות בסרט
27 האמור, שהרי מדובר בשני בגירים שעשו את מה שעשו מתוך רצון (עוד על כך - בהמשך). אולם
28 השתתפות בסרט כאמור וטענה על איום בפגיעה בפרטיות - מתקשות לדור בכפיפה אחת.

29
30 עוד יצוין, בענין זה, כי המתלוננת סיפרה כי שוכנעה להשתתף בסרט עקב תחינותיו של הנאשם, כך
31 טענה בבית המשפט, אולם בהודעתה במשטרה מסרה גם כי היה מדובר בענין חוויתי.

² יצוין, כי הסרט צורף כראיה (דיסק), אולם לא ניתן היה - טכנית - לצפות בו, על מנת לאמת כל טענה ביחס אליו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

13 מרץ 2014

ת"פ 55326-03-11 מדינת ישראל נ'
אהרונסון

1 כן חוויה או לא חוויה - קשה לקבל איום על פגיעה בפרטיות בנסיבות אלו, והכל אם אכן האיום
2 בכלל איום, שכן כאמור, לענין זה חיים אנו אך מפיה של המתלוננת.

3
4 על האיום השני הנזכר בכתב האישום (באישום השני) אין להכביר במילים, שכן כבר הבהרתי כי
5 השניים, בני הזוג הבוסריים והילדותיים, בגדו זה בזה, איימו זה על זה, ואין לראות בדברים משום
6 איום ממשי, אמיתי או פלילי, בנסיבות הענין.

7
8 **מכאן לתקיפות הפיזיות:** ביחס לתקיפה הראשונה סיפרה המתלוננת, בבית המשפט, כי הנאשם
9 קשר אותה וזרק אותה על גבה, כאשר הוא יושב עליה ומטיח את הטלפון שלה על מצחה, אולם
10 במשטרה לא סיפרה על קשירה ממשי, אלא רק על שימוש ברגליו של הנאשם, או בגופו. יתרה מזו,
11 המתלוננת לא סיפרה במשטרה על דם שפרץ מפניה, אולם בבית המשפט כן התעכבה על פרט "חדש"
12 זה.

13
14 בין כך ובין כך, לא רק שאיני יכול להישען על מילתה של המתלוננת לבד, אלא שהמתלוננת עצמה
15 הודתה כי האירוע התחיל דווקא באלימות מצידה, שעה שהעירה כאמור את הנאשם "באופן נמרץ"
16 מה שתורגם לאחר מכן לסטירה לאדם ישן. השכמה כגון זו עשויה לעצבן כל מי שישן שנת ישרים,
17 או שינה אחרת, כבמקרה דנא, שכן הסטירה באה לאחר שהמתלוננת גילתה מעיון במחשב הנאשם
18 כי הוא מתרועע עם אחרת.

19
20 הנאשם מצידו טען כי לא ספג רק סטירה, אלא שאותו טלפון שנוכח לעיל נתחב לתוך פיו (עת ישן),
21 ובין כך ובין כך - אחת היא לי - אין מעירים אדם משנתו, לא בסטירה ולא באמצעות החדרת טלפון
22 לפיו.

23
24 אין בכל האמור לעיל כדי להצדיק תקיפה חלילה, גם לא נוכח יקיצה ברוטאלית כאמור, אולם בעיית
25 המהימנות ביחד עם אופן פרוץ התגרה בין השניים, ביחד, מקשים על הרשעת הנאשם גם במקרה
26 דנא.

27
28 לא למותר לציין, כי במסגרת התגרה הודתה המתלוננת כי אחזה בסכין שלופה נגד הנאשם, לטעמה
29 - לשם הגנה עצמית, ואידך זיל גמור.

30
31 **האירוע האחרון,** הרציני ביותר, מספר על מכות ברכב מצד הנאשם, כך שדפק את ראשה בלוח
32 המחוונים (דאשבורד) של הרכב.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

13 מרץ 2014

ת"פ 55326-03-11 מדינת ישראל נ'
אהרונסון

1
2 ראשית, מדובר בתלונה כבושה, הנשענת - שוב - על מילתה של המתלוננת. למען הדיוק, קיימת גם
3 תעודה רפואית מבית החולים איכילוב, אולם קשה ללמוד מתעודה זו על האירוע או על החבלה
4 עצמה, בכל הכבוד.

5
6 העדה היחידה שהביאה התביעה לחיזוק טענות המתלוננת היתה חברתה, שעדותה השאירה רושם
7 דומה לזה של כל המעורבים בפרשה. מדובר במי שהיתה חיילת באותה תקופה, שבקושי התראתה
8 עם חברתה, ולדבריה שלה העידה כי משך אותם שנתיים סוערות ראתה את הנאשם אולי פעמיים -
9 שלוש, כאשר הנאשם נשבע כי ראה את אותה החברה אולי פעם אחת (וחצי?).

10
11 בין כך ובין כך, עדותה של החברה היתה תמוהה, ולא היה בה כדי לשפוך אור על החושך ששרר מעל
12 בני הזוג הללו.

13
14 באותה נשימה אציין, כי החברה למשל לא ידעה על הסרט הפורנוגרפי בו נטלה חלק החברה, וליתר
15 דיוק - הכוונה היא לצוות של הסרט, על מקצועיות הסרט וכו' (על סרט מסוים - כן ידעה דבר). אכן,
16 חברת נפש.

17
18 סוף דבר, שנוכח התמונה העגומה המצטיירת מן היחסים בין השניים, מהקנאה הקשה של
19 המתלוננת מחד גיסא, ומבוגדנותו העקבית של הנאשם מאידך גיסא, ואולי גם ההיפך, כאשר גם
20 הנאשם וגם המתלוננת שופכים דליים של רפש זה על זה, קשה לראות מה היא האמת ומה
21 היה שם, באותה מערכת היחסים, בדגש על הפעילות נושא כתב האישום.

22
23 למותר לציין, כי אין בכל האמור לעיל כדי לפאר או לרומם את הנאשם. הוא, כמו המתלוננת, נהג
24 באופן אימפולסיבי, גם באולם, הפריע לא אחת בהערות ביניים, ויכול היית בעיני רוחך לראות את
25 השניים מתנהלים ביניהם כאשר אין מבוגר אחראי בשטח. אני מסכים עם הנאשם, שסיפר על עצמו
26 כי התנהל באופן ילדותי ואימפולסיבי, אולם אני סבור גם, כפי שהבהרתי לעיל וכפי שאף הוכח
27 בעדויות וראיות בכתב, כי לוקח שניים לרקוד טנגו (או פוגו³), או להתכתב כפי שהתכתבו השניים,
28 או שדיברו ביניהם.

29
30 יכול שהדברים היו, ויכול שלא, אולם בית המשפט לא התרשם, בוודאי לא ברמת הנטל הדרושה
31 במשפט הפלילי, כי הנאשם אכן ביצע את כל העבירות המיוחסות לו.

³ מחול אלים של הטחות הדדיות; נהוג בהופעות של להקות פאנק.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

13 מרץ 2014

ת"פ 55326-03-11 מדינת ישראל נ'
אהרונסון

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11

מכאן, שאני מזכה את הנאשם.

כל ההפקדות בתיק – יוחזרו לנאשם, וכך גם המוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום י"א אדר ב תשע"ד, 13/03/2014 במעמד הנוכחים.

שמאי בקר, שופט

12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

13 מרץ 2014

**ת"פ 11-03-55326 מדינת ישראל נ'
אהרונסון**

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7

הוקלד על ידי הגר בוקשיש

הרחמים סגורות